

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XVII. De Vicariis in Gallia foraneis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

* C A P U T XVII.

De Vicariis in Gallia foraneis.

I. **R**ANCIGENÆ tam Laici quàm Clerici, dum intra Regnum versantur, minimè compelli possunt ad hoc ut extra Regnum litigent: id veò præsertim jus viget in Ecclesiasticis personis; hæc siquidem proprios & determinatos habere Judices intra Regnum debent. Et quidem antiquus & celeberrimus Præsul Gallicanus Hildebertus, primùm Cenomanensis Episcopus, deinde Turo-nensium Archiepiscopus, epist. 82. ad Honorium I I. Romanum Pontificem, graviter exostulat quantam morum in Clero depravationem invehat faci-lior ab Ordinariorum judiciis ad Sedem Apostolicam provocationum admis-sio, ad quam recurrere solent scandalosi omnes & incorrigibiles Clerici quoties à propriis Ordinariis intra limites officii coercentur. Ex quo etiam innasci necesse est ipsis Antistitibus pusillanimitatem & metum in perversis Clericis reprimendis & castigandis, à quibus nihil expectant præter odia, detractiones, calumniosas querimonias, & pecuniaria dispendia in sui apud Romanam Sedem defensione. Sic enim (ut alia exempla sileam) Apiarius Sacerdos Africanus admodum perversus & flagitiosus, dum suam excom-municationem ab Urbano Episcopo Siccensi justa de causa illatam, rescindi à Romano Pontifice, ad quem provocarat, satagit, tantopere suis frau-dibus & calumniis adversus Urbanum laudabilem Episcopum, Summum Pontificem concitavit, ut nationali totius Africæ Synodo mandaverit Urba-num ab Episcopatu dimoveri, vel excommunicari; cui tamen perspecta erat virtus Urbani & sanctimonia, sicut & imprudens Apiarii perversitas. Similes etiam querimonias sanctus Bernardus Clarevalensis Abbas passim iterat scribens ad Romanam Curiam & Summos ejus ætatis Pontifices, nul-latenus sacre & universalis potestatis plenitudini obstitens, sed sapienter admonens de abusibus iniquorum appellantium, & indiscreta Curie cre-dulitate. Deinde in Pragmatica Sanctione, tit. *De causis*, in princ. tan-demque in Concordatis Bononiensibus inter Leonem X. Papam, & Fran-ciscum I. Galliarum Regem initis traditum est, personas Ecclesiasticas Regni à nemine posse extra Regnum in jus vocari.

II. Atque ideò quando interjicitur appellatio à sententia Officialis Gallicani, qui subest extraneo Metropolita, si Partes non convenient de subeundo in partibus Regni Ecclesiastico Judice, à quo lis dirimatur, solent Curie Regni intra terminos proprii territorii Partes ad alterum Metropolitanum remittere, coram quo experiantur ut litigent. Id factum fuit

fuit à Senatu Parisiensi in appellatione mota de sententia Officialis Barrensis Gallicani, qui subest Trevirensi Archiepiscopo Germano. Ita iudicatum die 15. Aprilis, anno 1614. ut refert Brodeus ad Louetum lit. D. tit. 49. Qui ambo tradunt ex usu Gallicano creditores Gallicos nullatenus teneri bona immobilia debitorum sita extra Regni fines discutere. Quinetiam Bonifacius Papa I. susceptis gravium criminum accusationibus à Valentina Gallicana civitatis Clero & Populo adversus Maximum eisdem civitatis Episcopum, scripsit anno 419. ad Galliarum Episcopos, ut Synodum intra Galliam coegerent, in qua de Maximi accusationibus cognoscerent. Hujus epistolae meminere Anselmus, Burchardus, Ivo Carnotensis, & Gratianus cap. *Decernimus*, 3. quest. 9.

III. Ad hæc Senatus Parisiensis tutelam gerens privilegiorum Gallia, sancivit Martii 9. anno 1619. ne Generales Ordinum Regularium extra Regnum degentes Francigenas Regulares ad se citent, edixitque ab ipsis providendos esse intra Regnum Vicarios qui de causis Monachorum cognoscant & iudicent. Brodeus apud Louetum lit. D. cap. 49.

IV. Et in universum consuetudo invaluit, ut Episcopi extra regnum degentes constituent circa subjectas sibi in Regno sitas Ecclesias Vicarios foraneos regnicolas, ad quos Clerici Regni conveniant, ipsique Laici & Clerici in cunctis jurisdictionis Ecclesiasticae causis disceptandis. Id verò observari perspicuum est in locis Venaissino Comitatu vicinis.

V. Quæsitum est, utrum necesse sit ab hisce Vicariis delegatis sumere provisiones beneficiarias, aut ipsis exhibere Signaturas Apostolicasque literas, ab iisdem assumere capacitatis Clericorum examina, aliosve processus & decreta sumendæ possessionis. Verùm has praxes nullatenus agnovimus, saltem ubi Episcopus non est in remotis, & facilis ad eum patet accessus. Si tamen ille in his suum recusaret ministerium, tunc jure adiri posset Vicarius foraneus; ad hoc enim constituitur ut vices Episcopi non regnicola gerat. Ipsi tamen primarium officium versatur in litibus contentiosis, circa quas necesse est servari leges Regni, & non exterarum ditionum.]

CAPUT XVIII.

De Parochis.

I. **S**CIENDUM primò, quid sit Parochia. Est nimirum Ecclesia ad quam convenit Populus ad recipienda Sacramenta & audienda Sacra diebus festis; (quod intellige ex officio & primitiva institutione; cætera namque Ecclesie sunt posterioris & subsidiariae institutionis:) & in qua primitus constitutæ sunt sepulturae, &